

SÄRSKILT UTTALANDE

1 (1)

2014-05-20

LS 1309-1135

Landstingsstyrelsen, ärende 29

Lokaler för S:t Eriks ögonsjukhus i ett centrum för ögonsjukvård

Behovet av nya lokaler till S:t Eriks ögonsjukhus är uppenbart. Dock har inte hanteringen av ärendet varit lika uppenbart enkel.

Under ärendehanteringen har underlag med felaktiga uppgifter och beräkningar fått ligga till grund för beslut om nya lokaler för sjukhuset och för hur ögonsjukvården i Stockholms län ska utvecklas. Socialdemokraterna gång efter annan förgäves begärt att korrekta underlag ska presenteras för politiken innan beslut kan fattas. Det får sammanfattningsvis konstaterats att ärendet inte har hanterats med bravur av den politiska majoriteten.

Vidare utgår den politiska majoriteten felaktigt ifrån att S:t Erik är ett akutsjukhus i likhet med de övriga akutsjukhusen och av den anledningen ska också principen för FHS att ”all specialistvård som inte behöver akutsjukhusens resurser ska flyttas ut från akutsjukhusen” tillämpas även på S:t Eriks ögonsjukhus.

S:t Erik är dock mycket mer av ett specialistsjukhus än vad det är ett akutsjukhus i traditionell mening. Ögonsjukvården är med sina subspecialiteter med till antalet få specialister är känslig för fragmentering. Det innebär att ögonsjukvården är särskilt känslig för utbyggnad av vårdval. Landstinget bör istället fundera över hur ögonsjukvården kan samlas för att förbättra vårdkedjor, forskning och utveckling. Utvecklingen av sjukhuset och verksamheten bör därför ha detta som utgångspunkt istället för ytterligare försök till fragmentering av ögonsjukvården.

I planeringen av nya lokaler för S:t Eriks ögonsjukhus bör landstinget nogsamt akta sig för nya OPS-lösningar av NKS-modell. Erfarenheterna från NKS har varit historiskt dyrköpta och bör ligga till grund för det fortsatta arbetet.